

GALLERIA A2

13.11.-1.12.2024

SIRPA HÄKLI: NATURE OF TIME | MAALAUKSIA AJASTA

"Aika ei ole viiva, joka jatkuu samanlaisena kahteen suuntaan; se on nuoli, jonka ääripäävät ovat erilaiset. Juuri tämä on ajassa tärkeintä, tärkeämpää kuin nopeus, jolla se etenee. Tämä on ajan perustavanlaatuinen ominaisuus. Ajan salaisuus on sen eteneminen, jonka tunnemme sydämenlyöntiemme avulla, sisäisesti muistin arvoituksena, tulevaisuutta koskevana levottomuutena."

Carlo Rovelli, Ajan luonne, 2018. Ursan julkaisuja 160. Suom. Hannu Karttunen

Pari vuotta sitten aloin lukea italialaisen fyysikon, Carlo Rovellin kirjaa ajan olemuksesta. Miten kauniita ja lohdullisia ajatuksia kvanttigravitaation, filosofian ja taiteen näkökulmia käsittelevä kirja tarjosikaan: Maailmassa ei ole aikaa, havaintomme ovat "sumentuneita", aika ilmenee meille tapahtumina, muutoksena lämmöstä kylmään, menneisyyden jättäminä jälkinä nykyisyyteen. Aiemmin olin pitänyt elämää ennen kaikkea janana peräkkäisiä, toisistaan poikkeavia ajanjaksoja – kunnes oivalsin, että nämä jaksot ovat rinnakkaisia, "värähtelevän" ajan toisiinsa sekoittamia, ilman selkeää loppupistettä.

Kirja tarjosi maalauksiini myös konkreettisia kuvaideoita, kuten tiimalasin kaltaisen "valokartion" (light cone), joka Rovelli mukaan esittää universaalista aikaa näin: "Jokaisella tapahtumalla on menneisyytensä, tulevaisuutensa ja osa maailmankaikkeutta, joka ei kuulu sen enmpää menneisyyteen kuin tulevaisuuteenkaan, aivan kuten jokaisella ihmisellä on esi-isiä, jälkeläisiä ja muita, jotka eivät ole kumpiakaan."

Aika liittyy myös yhteen viime vuosien teemoista taiteessani: luonnon muutokseen, virtaavuuteen ja ennakoimattomuuteen. Näyttelyn vuodenaikoja kuvaavien teosteni lähtökohta on yhdysvaltalaisen Cy Twomblyn (1928–2011) maalaussarja Four Seasons. Klassinen ja kiinnostava aihe. Kun vuodenaikojen rajat ilmaston muuttuessa kuitenkin hämärtyvät, voi kuitenkin kysyä milloin 'kevät' oikeastaan muuttuu 'kesäksi' tai 'syksy' 'talveksi'. Koska teokseni syntyvät prosessinomaisesti, vuosi vuodelta enemmän aikaa vieden, liikkuen tavoitteellisuuden ja hallitsemattomuuden välimaastossa, tulee ajasta omassa työskentelyssänikin mitä keskeisin tekijä.

Sirpa Häkli on Helsingissä työskentelevä kuvataiteilija, jonka pääasialliset tekniikat ovat maalaus öljy-, akryyli- ja kuivapigmenttivärein, piirustus ja assemblaasit. Häklin näyttelytoimintan alkoi 1980-luvun puolivälissä ja hänen teoksiaan on mm. Valtion taideteostoimikunnan, Eduskunnan sekä useiden museoiden, kaupunkien ja säätiöiden kokoelmissa. Vuonna 2024 hänelle myönnettiin valtion ylimääräinen taiteilijaeläke.

www.sirpahakli.net; www.instagram.com/sirpa.hakli/

Näyttelyä ja työskentelyä ovat tukeneet: Taiteen edistämiskeskus ja Otto A. Malmin lahjoitusrahasto